

Samtidig fremgår det af forarbejderne, at der ikke er noget til hinder for, at kommissionen under afhøringer for lukkede døre også kan komme ind på sådanne generelle spørgsmål, når det indgår som et naturligt led i forbindelse med de temaer, afhøringerne i øvrigt angår.

Jeg kan således bekræfte her i dag over for hr. Søren Søndergaard, at lovens § 18 indeholder en bestemmelse om adgang til at foretage afhøringer for åbne døre, når afhøringerne angår generelle spørgsmål fra tiden før 1990, og jeg kan bekræfte, at der i lovens forarbejder er detaljerede bemærkninger til bestemmelsen.

I øvrigt er det i lovens forarbejder fremhævet, at de forhold, der ikke bliver belyst i offentlige møder, vil blive behandlet og klarlagt i den øvrige del af undersøgelsen, og at de vil indgå i den beretning fra kommissionen, der skal offentliggøres, når undersøgelsen er færdig.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg siger mange tak for svaret, som jeg er fuldt tilfreds med. Sådant huskede jeg det også, og derfor blev jeg også overrasket, da jeg så, at justitsministeren var citeret for noget andet i nogle aviser; men det sker jo, at politikere ikke bliver citeret korrekt, så det skal ministeren jo ikke høre for.

Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren også kunne bekræfte, at det ikke alene er en mulighed, at man kan få åbne døre, men at det faktisk også var et ønske fra dem, der lavede denne her lov. Her vil jeg godt henvise til den skriftlige fremsættelse, som ministeren selv har lavet, hvor det hedder:

»Med den foreslåede ordning bliver der mulighed for, at offentligheden kan følge med i de afhøringer, der belyser de overordnede rammer og spilleregler for PET's virksomhed frem til Berlinmurens fald, samt de kontrolmekanismer, der har været gældende.«

Ergo har der ligefrem været et ønske om at give offentligheden den mulighed for indsigt. Det håber jeg også at ministeren kan bekræfte, og kan han det, er jeg fuldt tilfreds med besvarelsen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har nu ikke selv set, at jeg er blevet citeret i nogen avis eller noget andet medium for det modsatte synspunkt end det, jeg har gjort gældende her i dag, og det synspunkt, der er gjort gældende her i dag, er et direkte referat af de bestemmelser, som er i den lov, der blev vedtaget.

Men jeg vil da gerne gøres bekendt med det, hvis der skulle findes sådan nogle artikler, hvor citatet skulle være refereret.

Jeg har kun selv set mig refereret et enkelt sted, nemlig i Jyllands-Posten, hvor jeg har citeret det, som jo også gør sig gældende i loven, og det tror jeg også at spørgeren er enig med mig i, nemlig at det, der er afgørende for loven, og det er beskrevet meget vel i lovens § 2, er, at undersøgelsen forestås af uafhængige og uvildige personer, og at det er kommissionens ansvar at tilrettelægge arbejdet, og at jeg som justitsminister ikke har nogen, og det tror jeg også at spørgeren er enig med mig i, instruktionsbeføjelse over for en uafhængig kommission, som både skal være uafhængig og også fremstå sådan.

Hvis en siddende minister, der har foranstaltet en undersøgelse af den her karakter, vil begynde at blande sig i undersøgelseskommissionens arbejde, ville man med rette kunne mistænke både kommissionen og ministeren for, at der også var andre kontakter mellem kommission og minister. Det er ikke rigtigt, og det ville være ødelæggende for den troværdighed, der gerne skulle være omkring kommissionen.

Jeg kan altså her i dag bekræfte det, der var enighed om under de forhandlinger, som hr. Søren Søndergaard har refereret, og som også klart afspejler sig i lovens bestemmelser, nemlig at kommissionen kan tilrettelægge undersøgelsens afhøringer for åbne døre, når det drejer sig om generelle spørgsmål om PET's virksomhed.

Det er svaret, og det er det svar, som jeg også har haft lejlighed til at kunne bekræfte her i dag.

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo fuldstændig klart, at kommissionen har mulighed for at åbne dørene. Det fremgår jo fuldstændig krystalklart af loven.

Det andet spørgsmål, jeg har prøvet at være inde på her, er, hvad der var intentionen, f.eks. ministerens intention, med at give den mulighed, og ministeren må vel have haft en intention. Jeg synes, det var fuldstændig klart, og jeg synes også, at det ligger fuldstændig klart i det, ministeren skrev i sin skriftlige fremsættelse, at intentionen med at give den mulighed selvfølgelig var, at det kunne give offentligheden en indsigt.

Det vil sige, at mulighederne, i det omfang kommissionen mente det kunne lade sig gøre, skulle bruges. Det var en klar intention, og det er den intention, som jeg også godt vil bede ministeren om at bekræfte her.